

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Κ. Σκόκου. Ἡμερολόγιον τοῦ 1903. Σελ. 427. Ἐν Ἀθήναις. Κομψὸν καὶ χαριτωμένον εἶνε καὶ τὸ ἐφετεινὸν ἡμερολόγιον τοῦ φίλου κ. Σκόκου. Περιέχει πολλὰ ὠραῖα διηγήματα καὶ ἄρθρα, ἐν οἷς τῶν κ. κ. Ἀξιῶτου, Πολίτου, Μωραϊτίδου, Νιρβάνα, Ξενοπούλου, Λυκούδη κλπ. Διακρίνονται τὰ μεθυγραφικὰ διηγήματα τοῦ Σατανᾶ, ὅστις εἶνε ὁ ἴδιος ἐκδότης τοῦ ἡμερολογίου.

Βιβλιοθήκη Μαρσλῆ. Εἰσαγωγή εἰς τὰς ἱστορικὰς μελέτας ὑπὸ Langlois καὶ Seignalos. Κατὰ μετάφρασιν Σπ. Λάμπρου. Τεύχη Α' καὶ Β'.

Edward Montier. L'Automne des Lys. Σελ. 172. Ἐκδοσις τῆς Société Française d'Imprimerie et de Librairie. Paris. Ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα συλλογὴ ποιημάτων τοῦ κ. Montier, ἐνεπνεύσθη ἐκ τοῦ βίου τῆς Μαρίας Ἀντωνέττας.

G. D' Annunzio. Ἡ ῥοδοδάφνη. Μετάφρασις Κ. Καιροφύλα. Ἐν Ἀθήναις.

Συμπλήρωμα τοῦ ἑγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ. Ἐξεδόθη τὸ 7ον τεύχος περιέχον πίνακα τοῦ Πειραιῶς. Ἐκδότης Μπέκ καὶ Μπάρτ. Πλατεία Συντάγματος.

Ἡμερολόγιον ἡ Κυψέλη. Ἔτος 1903 ὑπὸ Ἀγγέλου Κοσμῆ. Ἐν Πειραιεῖ.

Τάκη Κανδηλώρου. Ἀρκαδικὴ Ἑπετηρίς.

Ἡμερολόγιον «Φιλοκάλου Πηνελόπης» 1903 Γεωργίου Καλλιπέρη. Δήμος καὶ Ἐκπαιδευσις. Προτάσεις ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ Δημ. συμβούλιον Ἀθηναίων, πρακτικώταται, αἵτινες λυπηρὸν εἶνε ὅτι δὲν ἐπραγματοποιήθησαν εἰσέτι.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

«Ἐσπερος». Δεκαπενθήμερον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου. Διευθυντής Δ. Χαρδάτης. Ἀθήναι.

Ἡ κριτικὴ. Περιοδικόν. Διευθύνται Γ. Ἀξιῶτης καὶ Γ. Λαμπελέρ. Ἐν Ἀθήναις.

Ὁ «Νουμάς». Ἐφημερίς πολιτικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιλολογικὴ, ἐκδοθησομένη κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 2' Ἰανουαρίου 1903, εἰς ὀκτασέλιδον τριστήλον σχῆμα. Διευθυντής Δ. Π. Ταγκόπουλος. Ἐν Ἀθήναις. Συνδρομὴ δρ. 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Dr. P. Richer. L'art et la Medecine. — Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς «Revue Universelle» δημοσιεύεται ἐκτενὲς βιογραφικὸν σημεῖωμα περὶ τοῦ ἐσχάτως θανόντος Γάλλου ζωγράφου J. Tissot. Ὁ Tissot ἐγενήθη ἐν Νάντη τῷ 1836. Ἐκ τῶν ἔργων του, ἅτινα εἶνε οὐκ ὀλίγα, «ὁ Φάουστ καὶ ἡ Μαργαρίτα» ἢ «Ἀνοῖξ», τὸ «Πρόγραμμα» ἢ Νεαρά γυνὴ παρατηροῦσα Ἰαπωνικὰ ἀντικείμενα, ἄλλη νεαρά γυνὴ ἐν ἐκκλησίᾳ κλπ. εἶνε τὰ γνωστότερα. Ἔργα τοῦ Tissot ὑπάρχουν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου, ἐν Παρίσι.

Dr. C. Stratz. La beauté de la femme. Paris. Ἐξεδόθη καὶ γερμανικὴ μετάφρασις. Πλήρης μελέτη μετὰ πλείστων εἰκόνων περὶ τοῦ γυναικείου κάλλους ὑπὸ ἀνατομικὴν καὶ αἰσθητικὴν ἑποψιν. Τιμὴ 20 φρ. χρ.

Corot and Millet. Περὶ τῶν δύο μεγάλων

αὐτῶν Γάλλων ζωγράφων τὸ Studio ἐξέδωκε εἰδικὸν ὀγκῶδες τεύχος, ὅπερ περιέχει κριτικὰς μελέτας, περὶ μὲν τοῦ Corot γραφεῖσιν ὑπὸ τοῦ G. Geffroy, περὶ δὲ τοῦ Millet ἐπὶ τῶν Arsène Alexandre καὶ Fr. Kerpel. Πρὸς τούτοις περιέχει πληθὺς θαυμασιῶν εἰκόνων ἔργων τῶν εἰρημένων καλλιτεχνῶν, ὧν ἐξέχουν τοῦ μὲν Corot ἡ Δίμνη, ἡ «Μουσικὴ καὶ Καλλιτεχνία» ἢ «Εὐρυδίκη», ὁ «Ὀρφεὺς» ἢ «Ἀνάμνησις τῆς Ἰταλίας», ὁ «Χορὸς τῶν νυμφῶν», ἡ «Πρωϊνὴ ὥρα» τοῦ δὲ Millet ἡ «Σπουδὴ», ἐν Γυμνόν, ὁ «Θάνατος καὶ ὁ γέρον μετὰ τὰ ξύλα», ἡ «Ἀνέμη», ἡ «Παραλία», ὁ «Ἐργάτης». ἢ «Βοσκός» κλπ. Εἰς τὴν περὶ Corot μελέτην ἐπισυνάπτεται πίναξ τῆς ἀξίας τῶν ἔργων τοῦ διαστήματος ζωγράφου. Ἀρχίζει ἡ τιμὴ ἀπὸ τὰ 150 φρ. χρ. καὶ φθάνει εἰς τὰ 65,100 γρ. εἰς ἣν τιμὴν ἐπωλήθη ἡ εἰκὼν τοῦ «Νύμφαι καὶ Φαῦνοι», εἰς τὸ Salon τοῦ 1869. Εἰς μεγάλας ἐπίσης τιμὰς ἐπωλήθησαν τὰ ἔργα του ὁ «Ἀλιεύς» (44, 500 φρ.) ἢ «Πρωΐα» (60,000 φρ.) ἢ «Ἀρτεμις καὶ αἱ λουόμεναι νύμφαι» (20,000 φρ.) ὁ «Πορθμεὺς» (25, 100 φρ.) κλπ.

E. Babelon. — Histoire de la gravure sur gemmes en France depuis les origines jusqu'à l'epoque contemporaine μετὰ 22 πινακῶν καὶ πολλῶν εἰκόνων.

H. Bouchot. — La femme Anglaise et ses peintres. Μετὰ 104 εἰκόνων καὶ 20 πινακῶν.

H. Hymans. — L'exposition des primitifs flamands à Bruges.

M. Paléologue. — Rome. Notes d'histoire et d'art.

A. Studnicka. — Principes du Beau. Esthétique populaire. Μετὰ 106 εἰκόνων.

Εἰς σειρὰν φύλλων τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐδημοσίευσεν ἐκτενὲς ἄρθρον περὶ τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς ὁ κ. Π. Γιαννόπουλος.

ΚΩΝΣΤ. ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ. Ὁ διαπρεπέστερος τῶν θαλασσογράφων μας, ὁ διδάσκαλος ὅλων σχεδὸν τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων θαλασσογράφων. Καθηγητὴς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ, ἀγαπητὸς εἰς τοὺς μαθητὰς του. Εὐφυλόλογος, ἀρετῶν τὴν ὁμιλίαν του πάντοτε μὲ ἀνέκδοτα. Ἐγενήθη ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης τῇ 17 Μαρτίου 1837. Τὴν ζωγραφικὴν ἐδιδάχθη ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Μονάχου εἰς ἣν εἰσῆλθε διαγωνισθεὶς πρὸς 27 ὑποψηφίους. Ἔσχε διδάσκαλον τὸν Πιλότι. Ἐπὶ ἔτη διέμεινεν ἐν Τεργέστη, εἰτα δὲ, τῷ 1884, ἐγκατεστάθη ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα καὶ διαμένει. Τὸ πρῶτον ὀνομαστὸν ἔργον του εἶνε ἡ ναυμαχία τῆς Λέσσης (1868) ἣτις καὶ ἠγορεύθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ἀντὶ 4,000 φιορινίων, ἀφοῦ πρότερον ἐξετέθη ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς «Αὐστριακῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας». Ὁ «Ν. Ἐλεύθερος τύπος» μακρὰν τότε περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐδημοσίευσεν ἐπαινετικὴν κρίσιν. Τὰ ἔργα τοῦ κ. Βολανάκη — ὅλα θαλασσογραφίαι καὶ ὅλα ἐλαιογραφίαι — εἶνε πολλὰ θεωρεῖται ἐν οὗτοις ἐλάττωμα τοῦ καλλιτέχνου εἶναι τὰ αὐτὰ θέματα εἰς δύο καὶ τρεῖς πολλάκις πίνακας εἰκονίζει. Τὰ γνωστότερα ἔργα του εἶνε ἡ Ναυμαχία τοῦ Τράφαλγα, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Λονδίνου, ἡ ἐπ' ἀνάδοξ τῶν Ἀργοναυτῶν, ἡ πυρπόλησις τῆς τουρκικῆς Ναυαρχίδος ὑπὸ τοῦ Κανάρη, ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία ἢ ἠρόραςος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν καὶ ἣτις κοσμεῖ τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ ἔξοδος τοῦ Ἀρεως, πλείστοι δὲ εἰκόνες του παριστῶσι τὸν Πειραιῶν λιμένα κατὰ διαφόρους ἀπόψεις.